

Republika Hrvatska
Općinski sud u Splitu
Gundulićeva 27
21000 Split

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Splitu po sucu ovog suda Jeleni Kvarantan Karuza, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja-protutuženika Danijela Kukoča, OIB: 69058530554, iz Splita, Šime Ljubića 6, zastupan po punomoćnicima iz ZOU Restović i Restović, odvjetnicima u Splitu, protiv tuženika ad.1. - protutužitelja EKO-Kaštelanski zaljev, ustanova u likvidaciji, OIB: 6211530552, iz Splita, Dražanac 70, zastupan po punomoćniku Ivanu Močić odvjetniku u Splitu, tuženika ad.2. Vodovod i kanalizacije d.o.o., OIB: 5682613853, Hercegovačka 8, Split, zastupan po punomoćniku Miroslavu Šariću odvjetniku iz Splita, tuženika ad. 3. Hrvatske vode i dr. , OIB: 28921383001, Zagreb, Ulica Vukovara 220, zastupan po punomoćniku Draženu Crnkoviću odvjetniku iz odvjetničkog ureda Dražen Crnković & Alen Pešušić, tuženika ad. 4. Grad Split, OIB: 78755598868, iz Splita, Obala kneza Branimira 18, tuženika ad. 5. Grad Solin, OIB: 40642464411, iz Solina, Stjepana Radića 42, zastupan po punomoćniku Tomislavu Sesartiću odvjetniku iz Splita, tuženika ad. 6. Grad Kaštela, OIB: 08727843572, Kaštel Sućurac, Braće Radića 1, zastupan po punomoćniku Zoranu Mimici odvjetniku iz Splita, tuženika ad. 7. Grad Trogir, OIB: 84400309496, iz Trogira, Trg Ivana Pavla II.br, 1., tuženika ad. 8. Splitsko – dalmatinske županije, OIB: 40781519492, iz Splita, Domovinskog rata 2, zastupana po punomoćniku Mislavu Poliću odvjetniku iz Splita, radi isplate,, nakon održane glavne i javne rasprave, zaključene dana 9. ožujka 2026. u nazočnosti punomoćnice tužiteljice i punomoćnika tuženika, a po objavi presude dana 28. svibnja 2026.

p r e s u d i o j e:

I. Usvaja se djelomično tužbeni zahtjev tužitelja-protutuženika koji glasi:

1. Nalaže se tuženicima kao solidarnim dužnicima, da u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe isplate tužitelju, s osnova naknade brutto plaće iznos od 540.874,28 kuna – 71.786,35 EUR sa zakonskom zateznom kamatom, koja na iznos doprinosa – teče od dana dospijeca svakog pojedinačnog iznosa pa do isplate sukladno obračunu Porezne uprave u trenutku predaje JOPPD obrasca, na iznos poreza na dohodak – teče od dana dospijeca u trenutku isplate plaće, a na iznos neto plaće u iznosu od 47.989,62 EUR, teče od dana 01. 07. 2025. godine pa do isplate i to na pojedinačne iznose neto plaće kako slijedi:

- na iznos od 859,92 za mjesec lipanj 2024. godine sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od 01. 07. 2025. godine, pa do isplate po stopi koja se određuje, za svako

polugodište, uvećanjem referentne stope koju je Europska središnje banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja, izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu, za tri postotna poena,

- na iznos od 380,25 EUR za mjesec listopad 2024.godine sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od 01. 07. 2025. godine, pa do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope koju je Europska središnje banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja, izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu, za tri postotna poena,

- na iznos od 307,27 EUR za mjesec prosinac 2025.godine, sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od 01. 07. 2025. godine, pa do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope koju je Europska središnje banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja, izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu, za tri postotna poena, dok se za više zatraženu zakonsku zateznu kamatu tužbeni zahtjev odbija kao neosnovan.

2.Nalaže se tuženicama, kao solidarnim dužnicima, da u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe, isplate tužitelju s osnova obračunate kamate na neisplaćenu neto plaću tekuću od dana 8. veljače 2025. do 30. 06. 2025. godine, u iznosu od 1.547,44 EUR, dok je za više zatraženo i to za iznos od 3.013,82 EUR i zatraženu zakonsku procesnu kamatu tekućom na iznos od 4.561,26 EUR od dana 01. 07. 2025. godine pa do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope koju je Europska središnje banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja, izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu, za tri postotna poena, tužbeni zahtjev valjalo odbiti kao neosnovan.

3.Nalaže se tuženicama kao solidarnim dužnicima, da u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe isplate tužitelju, s osnova neoporezivih naknada i nagrada i to: naknade za prijevoz, naknade za topli obrok, dara djeci, bonusa, prigodne nagrade i dara u naravi za dijete ukupan iznos od 3.817,10 EUR sa zakonskom zateznom kamatom koja na navedeni iznos teče od 01. 07. 2025. godine, pa do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope koju je Europska središnje banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja, izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu, za tri postotna poena.

4.Nalaže se tuženicama, kao solidarnim dužnicima, da u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe, isplate tužitelju s osnova obračunate kamate na neisplaćene neoporezive naknade i nagrade od dana dospijeca svakog pojedinačnog iznosa pa do dana 30. 06. 2025. godine, iznos od 1.159,57 EUR, dok je za više zatraženo i to za zatraženu zakonsku procesnu kamatu tekuću na iznos od 1.159,57 EUR od dana 01. 07. 2025. godine pa do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope koju je Europska središnje banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja, izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu, za tri postotna poena, tužbeni zahtjev valjalo odbiti kao neosnovan.

5.Nalaže se tuženicama kao solidarnim dužnicima, da u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe isplate tužitelju iznos od 453,92 EUR (3.420,00 kuna) na ime troškova sistematskih pregleda sa zakonskom zateznom kamatom koja na navedeni iznos teče od 01. 07. 2025. godine pa do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope koju je Europska središnje banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja, izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu, za tri postotna poena.

6. Nalaže se tuženicama, kao solidarnim dužnicima, da u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe, isplate tužitelju s osnova obračunate kamate na ime troškova sistematskih pregleda, od dana dospjeća svakog pojedinačnog iznosa pa do dana 30. 06. 2025. godine, iznos od 127,30 EUR, dok je za više zatraženo i to za zatraženu zakonsku procesnu kamatu tekuću na iznos od 127,30 EUR od dana 01. 07. 2025. godine pa do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope koju je Europska središnje banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja, izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu, za tri postotna poena, tužbeni zahtjev valjalo odbiti kao neosnovan.

7. Nalaže se tuženicama kao solidarnim dužnicima, u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe, naknaditi tužitelju prouzročene troškove ovog postupka u iznosu od 13.566,00 eura, sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od donošenja prvostupanjske presude pa do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope koju je Europska središnje banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja, izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu, za tri postotna poena.

II. Odbija se protutužbeni zahtjev tuženika ad. 1 – protutužitelja koji glasi:

Dužan je tužitelj protutuženik u roku od 15 dana isplatiti tuženiku protutužitelju iznos od 9.340,96 EUR (70.379,49 kuna) zajedno sa zakonskom zateznom kamatom po stopi propisanoj odredbi čl. 29. st. 2. ZOO-a i to počevši od dana 24. kolovoza 2021. godine pa do isplate.

III. Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja u dijeli koji glasi:

"Nalaže se tuženiku ad. 1 EKO – KAŠTELANSKI ZALJEV, agencija za realizaciju integralnog projekta zaštite Kaštelanskog zaljeva – podprojekta No. 1 odvodnja i pročišćavanje otpadnih voda i vodoopskrba, ustanova, Dražanac 70, Split, OIB: 62115305512, dostaviti tužitelju DANIJEL KUKOČ, OIB: 69058530554, iz Splita, Šime Ljubića 6:

- obračunske isprave plaće za tužitelja DANIJEL KUKOČ, OIB: 69058530554, iz Splita, Šime Ljubića 6, kao radnika, za razdoblje od 19. 9. 2019. godine do povratka na rad 1. 10. 2021. godine,
- platne liste za tužitelja DANIJEL KUKOČ, OIB: 69058530554, iz Splita, Šime Ljubića 6, za razdoblje posljednjih 12 mjeseci prije donošenja Odluke o otkazu 4. 7. 2019. godine, radi utvrđivanja prosječne stimulacije na plaću,
- odluke ili druge akta temeljem kojih je tuženik ad. 1 EKO – KAŠTELANSKI ZALJEV, agencija za realizaciju integralnog projekta zaštite Kaštelanskog zaljeva – podprojekta No. 1 odvodnja i pročišćavanje otpadnih voda i vodoopskrba, ustanova, Dražanac 70, Split, OIB: 62115305512, ostalim radnicima isplaćivao neoporezive naknade u razdoblju od 19. 9. 2019. godine do dana povratka na rad, s iznosom naknada i datumom isplate ostalim radnicima,
- iznose naknade za prijevoz na koje je tužitelj imao pravo da nije došlo do nezakonitog otkaza Ugovora o radu za razdoblje od 19. 9. 2019. godine do dana povratka na rad, koje je tuženik ad. 1 EKO – KAŠTELANSKI ZALJEV, agencija za realizaciju integralnog projekta zaštite Kaštelanskog zaljeva – podprojekta No. 1 odvodnja i pročišćavanje otpadnih voda i vodoopskrba, ustanova, Dražanac 70, Split, OIB: 62115305512, isplatio i drugim radnicima, s naznakom datuma isplate ostalim radnicima,

- odluke ili druge akte temeljem kojih je tuženik ad. 1 EKO – KAŠTELANSKI ZALJEV, agencija za realizaciju integralnog projekta zaštite Kaštelanskog zaljeva – podprojekta No. 1 odvodnja i pročišćavanje otpadnih voda i vodoopskrba, ustanova, Dražanac 70, Split, OIB: 62115305512, ostalim radnicima isplaćivao prigodni godišnji dar za djecu, kao i prigodne bonove u trgovačkim lancima isplaćene u razdoblju od 19.9.2019.godine do dana povratka na rad, a koje su isplaćene i drugim radnicima s naznakom datum isplate ostalim radnicima, te dokumentacije vezane uz točku 8. tužbenog zahtjeva koja se odnosi na naknadu troškova sistematskih pregleda za 2020. i 2021. godinu.

Nalaže se tuženiku ad. 1 EKO – KAŠTELANSKI ZALJEV, agencija za realizaciju integralnog projekta zaštite Kaštelanskog zaljeva – podprojekta No. 1 odvodnja i pročišćavanje otpadnih voda i vodoopskrba, ustanova, Dražanac 70, Split, OIB: 62115305512, dostaviti tužitelju DANIJEL KUKOČ, OIB: 69058530554, iz Splita, Šime Ljubića 6:

- Obračunske isprave plaće za tužitelja DANIJEL KUKOČ, OIB: 69058530554, iz Splita, Šime Ljubića 6, kao radnika, za razdoblje od 19. 9. 2019.godine do povratka na rad 1. 10. 2021. godine,

- platne liste za tužitelja DANIJEL KUKOČ, OIB: 69058530554, iz Splita, Šime Ljubića 6, za razdoblje posljednjih 12 mjeseci prije donošenja Odluke o otkazu 4. 7. 2019. godine, radi utvrđivanja prosječne stimulacije na plaću,

- odluke ili druge akta temeljem kojih je tuženik ad. 1 EKO – KAŠTELANSKI ZALJEV, agencija za realizaciju integralnog projekta zaštite Kaštelanskog zaljeva – podprojekta No. 1 odvodnja i pročišćavanje otpadnih voda i vodoopskrba, ustanova, Dražanac 70, Split, OIB: 62115305512, ostalim radnicima isplaćivao neoporezive naknade u razdoblju od 19. 9. 2019.godine do dana povratka na rad, s iznosom naknada i datumom isplate ostalim radnicima,

- iznose naknade za prijevoz na koje je tužitelj imao pravo da nije došlo do nezakonitog otkaza Ugovora o radu za razdoblje od 19. 9. 2019.godine do dana povratka na rad, koje je tuženik ad. 1 EKO – KAŠTELANSKI ZALJEV, agencija za realizaciju integralnog projekta zaštite Kaštelanskog zaljeva – podprojekta No. 1 odvodnja i pročišćavanje otpadnih voda i vodoopskrba, ustanova, Dražanac 70, Split, OIB: 62115305512, isplatio i drugim radnicima, s naznakom datuma isplate ostalim radnicima,

- odluke ili druge akte temeljem kojih je tuženik ad. 1 EKO – KAŠTELANSKI ZALJEV, agencija za realizaciju integralnog projekta zaštite Kaštelanskog zaljeva – podprojekta No. 1 odvodnja i pročišćavanje otpadnih voda i vodoopskrba, ustanova, Dražanac 70, Split, OIB: 62115305512, ostalim radnicima isplaćivao prigodni godišnji dar za djecu, kao i prigodne bonove u trgovačkim lancima isplaćene u razdoblju od 19.9.2019.godine do dana povratka na rad, a koje su isplaćene i drugim radnicima s naznakom datum isplate ostalim radnicima, te dokumentacije vezane uz točku 8. tužbenog zahtjeva koja se odnosi na naknadu troškova sistematskih pregleda za 2020. i 2021. godinu".

Obrazloženje

1. U svojoj tužbi od dana 13. listopada 2021. tužitelj-protutuženik (u daljnjem tekstu tužitelj) navodi da je pravomoćnom presudom ovog suda poslovni broj Pr-544/2019 utvrđena kao nedopuštena i bez pravnog učinka Odluka o otkazu ugovora o radu

tužitelja na radnom mjestu Savjetnika izvršnog direktora od 4. srpnja 2019. s ponudom izmijenjenog ugovora kod tuženika ad.1. Pravni učinci ove presude tužitelja da dovode u radno pravni status, kao da njegov radni odnos nije prestao, sa svim pravima iz radnog odnosa kao da je radio. Tuženik ad. 1. da je dana 1. listopada 2021. vratio tužitelja na rad. Tuženik ad. 1. da odbija dobrovoljno tužitelju isplatiti plaće i druga primanja iz radnog odnosa od 19. rujna 2019. kada mu je nezakonitom Odlukom prestao radni odnos do 30. rujna 2021., stoga tužitelj da ista potražuje ovom tužbom. Tuženici ad.2. do ad. 8. da su osnivači tuženika ad. 1. Sukladno čl. 59. Zakona o ustanovama osnivač ustanove solidarno i neograničeno odgovara za njene obveze. Tuženik ad. 1. ima usvojen financijski plan do 31. prosinca 2023. te da postoji opravdana bojazan da nakon toga datuma tužitelj neće moći naplatiti svoja potraživanja od tuženika ad.1. radi čega su tužbom obuhvaćeni i tuženici ad. 2. do ad. 8. kao solidarni dužnici. Slijedom navedenog tužitelj da potražuje isplatu bruto plaće koje bi mu bile isplaćene da nije došlo do nezakonite Odluke tuženika ad. 1. kao i druga primanja iz radnog odnosa koje su ostali radnici tuženika ad. 1. primili u razdoblju od 19. rujna 2019. do povratka na rad. Tužitelj da je od tuženika ad.1. zatražio i dostavu obračuna plaća i drugih pripadajućih naknada koje su isplaćene drugim radnicima kod tuženika ad.1. u razdoblju od 19. rujna 2019. do 30. rujna 2021. s pripadajućim platnim listama i Odlukama. Tuženik ad.1. da se ogлуšio na poziv tužitelja. Sve navedene iznose plaća i drugih davanja tužitelj da potražuje sa zakonskom zateznom kamatom od dospijeca do isplate. Nadalje ovom tužbom tužitelj da potražuje i nadoknadu troškova sistematskih pregleda odnosno polica zdravstvenog osiguranja Agram life osiguranja d.d. za 2020. i 2021. i to iznos od 1.710,00 kuna sa zakonskom zateznom kamatom od plaćanja 9. lipnja 2020. do isplate i iznos od 1.710,00 kuna sa zakonskom zateznom kamatom od dana plaćanja 23. lipnja 2021. do isplate. Tužitelj da je u posljednja 3 mjeseca prije prestanka radnog odnosa kod tuženika ad.1. isplaćena prosječna bruto plaća u iznosu od 22.286,33 kune. Tužitelj je pismenim podneskom od 08. kolovoza 2025. konačno precizirao tužbeni zahtjev te zatražio s osnova isplate naknade bruto plaće ukupan iznos od 71.786,35 eura, sve s zakonskom kamatom, kao i zakonskom procesnom kamatom tekućom na zatraženi iznos kamate, kako je sve to precizirano u navedenom podnesku, a dijelom i u izreci ove presude.

2. U svom odgovoru na tužbu od 27. listopada 2021. tuženik ad. 8. navodi kako prvenstveno predlaže odbiti tužbu tužitelja kao neosnovanu. Tuženik ad.8. osporava navode iz tužbe u cijelosti te ističe prigovor promašene pasivne legitimacije. Nadalje, tuženik ad. 8.) predlaže da se u tijeku ovog postupka pribave podaci od Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje zatraži očitovanje o tome je li tužitelj bio zaposlen za vremenski period za koji traži naknadu brutto plaće. Predlaže se i od Porezne uprave zatražiti podatke o primanjima tužitelja u periodu za koji traži naknadu brutto plaće. U odnosu na zahtjev koji je tužitelj naveo u tužbi i to da tuženici dostave platne liste za tužitelja, odluke i druge akte tuženika temeljem kojih su tuženici isplaćivali plaće drugim radnicima tuženika, iznose naknada za prijevoz i druge odluke tuženika, tome da se tuženik ad.8.) protivi te ističe da on ne raspolaže platnim listama tužitelja. Nadalje, tuženik ad. 8) ističe da ostale odluke i podaci djelatnika tuženika ad.8.) nisu relevantni za ovu pravnu stvar. Tuženik ad.8.) predlaže tužitelja odbiti s tužbom i tužbenim zahtjevom te obvezati tužitelja na podmirenje parničnih troškova tuženika ad.8.).

2.1. U svom odgovoru na tužbu od 28. listopada 2021. tuženik pod 6) u cijelosti se protivi tužbi, te ističe prvenstveno prigovor promašene pasivne legitimacije u odnosu na ovog tuženika. Iz navoda tužbe, te priloga koji su uz nju dostavljeni, da nije prijeporno da je tužitelj uspio u radnom sporu protiv tuženika pod 1. Eko-kaštelanski

zaljev, Ustanova Split, te da je i tuženik pod 6. jedan od osnivača tuženika pod 1. Radi se o tužbi radi isplate koja da se temelji na rezultatima radnog spora između tužitelja i tuženika pod 1. o kojemu sporu tuženik pod 6. nije bio izvješten, niti da je u njemu sudjelovao kao jedan od osnivača tuženika pod 1. Iako da se radi o ustanovi, zbog čega tužitelj tužbu temelji na čl. 59. Zakona o ustanovama, prema kojoj odredbi osnivači ustanove solidarno i neograničeno odgovaraju za njezine obveze, tuženik pod 6. smatra da je promašena njegova pasivna legitimacija iz razloga što da je društvenim ugovorom o osnivanju ustanove – tuženika pod 1. i njegovih izmjena i dopuna razvidno (čl. 15. Ugovora o osnivanju Agencije Eko-kaštelanski zaljev pročišćeni tekst) da u financijskom smislu za prava i obveze odgovaraju oni koji osiguravaju sredstva za rad, a to da su tuženik pod 2. Vodovod i kanalizacija d.o.o. Split i RH koja da nije obuhvaćena tužbom, pa da se odmah ističe prigovor pored istaknutog prigovora promašene pasivne legitimacije da tužbom nisu obuhvaćeni svi adresati koji prvenstveno u financijskom smislu imaju obveze vezane uz poslovanje tuženika pod 1., prvenstveno Republika Hrvatska. Nadalje, posebno da se ističe da je čl. 16. Ugovora o osnivanju Agencije Eko-kaštelanski zaljev (pročišćeni tekst) propisano da za preuzete obveze prema trećima Agencija odgovara cijelom svojom imovinom, što da u smislu reguliranja ugovornih odnosa osnivača znači da bi za obveze bila odgovorna isključivo Agencija, odnosno tuženik pod 1. Sudionici toga Ugovora da su pored ostalih i Vlada RH, pa da je obzirom na navedeno tužbom trebalo obuhvatiti i Republiku Hrvatsku. Specifična da je uloga tuženika Vodovoda i kanalizacije, jer da je Ugovorom o osnivanju propisano da će imovinu Agencije osnivači prenijeti na Vodovod i kanalizaciju Split, a očito da je sklopljen i posebni akt (čl. 20. pročišćenog teksta Ugovora o osnivanju) Klasa: 351-01/99- 01/09, Ur.broj: 2181-531-03/03-00-16 od 26. siječnja 2001. god., kojim tuženik pod 6. da ne raspolaže, pa da se predlaže ovu zatražiti od tuženika pod 1. i tuženika pod 2. radi donošenja odluke o pasivnoj legitimaciji tuženika pod 6. koji prigovor se predlaže prvenstveno raspraviti. Tužbom također da nije obuhvaćena ni Hrvatska banka za obnovu i razvitak, koja također da ima svoju imovinu kod tuženika pod 1., pa da bi imala i status solidarnog dužnika u smislu čl. 59. Zakona o ustanovama, sve cijeneći specifičnu prirodu pravne osobnosti tuženika pod 1. u odnosu na kojega je nastao ovaj spor – uključivanjem ostalih tuženika po osnovi solidariteta obveze. Radi da se o radnom sporu koji da je specifičan s kojim tuženik pod 6. nema nikakve veze, jer da se radi o odnosu tužitelja i tuženika pod 1., te eventualno tuženika pod 2. na kojega da su prenijete ovlasti u smislu prava i obveza, a tuženik pod 6. osim priloga koji da su dostavljeni uz tužbu nema nikakvih spoznaja o vođenju spora iz kojega obveza proizlazi, jer da o njemu očito nije obaviješten, a radi se o sporu između radnika i tuženika pod 1., pa bi pasivna legitimacija tuženika pod 6. bila vrlo upitna, jer da se ne radi o obvezama prema trećima na koji način bi trebalo tumačiti odredbu čl. 59. Zakona o ustanovama. Prema shvaćanju tuženika pod 6. legitimirani u ovom sporu da bi bili tuženici pod 1. i pod 2. na pasivnoj strani, zbog čega tuženik pod 6. da pridržava pravo do okončanja pripremnog postupka, a nakon uvida u odgovore na tužbu ostalih tuženika, daljnje se očitovati u pogledu osnove i visine tužbenog zahtjeva, te eventualnih drugih prigovora koje bi isticali ostali tuženici. Predlaže se sudu u odnosu na tuženika pod 6., u svakom slučaju, odbiti tužbu kao neosnovanu.

2.2. U svom odgovoru na tužbu tuženik pod 2) od 29. listopada 2021. navodi da se protivi tužbi i tužbenom zahtjevu u cijelosti, predlaže da tužba u odnosu na ovog tuženika bude odbačena kao nedopuštena odnosno da tužbeni zahtjev u odnosu na ovog tuženika bude u cijelosti odbijen kao neosnovan, te da sud u svakom slučaju

obveže tužitelja da tuženiku pod 2. naknadi troškove parničnog postupka sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama koje teku od presuđenja do isplate. Točno da je da je pravomoćnom Presudom Općinskog suda u Splitu posl. broj Pr-544/2019 od 08. ožujka 2021., koja je u cijelosti potvrđena Presudom Županijskog suda u Splitu posl. broj 22 GŽ R-483/2021-2 od 28. lipnja 2021., utvrđena kao nedopuštena i bez pravnog učinka Odluka o otkazu ugovora o radu tužitelja na radnom mjestu Savjetnika izvršnog direktora od 4. srpnja 2019. godine s ponudom izmijenjenog ugovora kod tuženika pod 1. Također da je točno da je tuženik pod 1. na temelju navedene sudske odluke vratio tužitelja na rad dana 01. 10. 2021. Međutim, tuženik pod 1. da je dana 23. 09. 2021. protiv Presude Županijskog suda u Splitu posl. broj 22 GŽ R-483/2021-2 od 28. lipnja 2021. i Presude Općinskog suda u Splitu posl. broj Pr-544/2019 od 08. ožujka 2021. podnio Vrhovnom sudu Republike Hrvatske Prijedlog radi dopuštenja revizije, o kojem još uvijek da nije odlučeno. Ako Prijedlog tuženika pod 1. za dopuštenje revizije da bude usvojen i tuženiku pod 1. bude dopuštena revizija i ako kasnije bude usvojena njegova revizija, tužiteljeva tužba da će biti potpuno bespredmetna i u svakom slučaju neosnovana. Točno da je da su tuženici pod 2. do 8. osnivači tuženika pod 1. To da proizlazi iz članka 2. Ugovora o osnivanju Agencije Eko – kaštelanski zaljev (pročišćeni tekst) od 26. siječnja 2001., Izmjene i dopune Ugovora o osnivanju Agencije Eko – kaštelanski zaljev iz 2011. i Izmjene i dopune Ugovora o osnivanju Agencije Eko – kaštelanski zaljev iz 2012., što se sve prilaže i članka 4. Statuta Agencije Eko – kaštelanski zaljev (pročišćeni tekst) iz prosinca 2014., koji se prilaže. Međutim, člankom 16. Ugovora o osnivanju Agencije Eko – kaštelanski zaljev (pročišćeni tekst), da je propisano: „ Za preuzete obveze prema trećima Agencija odgovara cijelom svojom imovinom.“ Isto tako, člankom 22. Statuta Agencije Eko – kaštelanski zaljev (pročišćeni tekst), da je propisano: „ Agencija odgovara za svoje obveze cijelom svojom imovinom.“ Radi navedenog, da nije jasno zašto je tužitelj na strani tuženika, osim tuženika pod 1. označio i sve ostale tuženike od 2. do 8., pa tako i tuženika pod 2. Radi navedenog, tuženik pod 2. ističe prigovor promašene pasivne legitimacije na strani ovog tuženika. Tuženik pod 2. u cijelosti osporava pravnu osnovu tužiteljeve tužbe. Kako bi se pravilno utvrdila pravna osnova tužiteljeve tužbe, potrebno da je sačekati odluku Vrhovnog suda Republike Hrvatske o osnovanosti Prijedloga tuženika pod 1. radi dopuštenja revizije protiv Presuda Županijskog suda u Splitu posl. broj 22 GŽ R-483/2021-2 od 28. lipnja 2021. i/ili Presuda Općinskog suda u Splitu posl. broj Pr-544/2019 od 08. ožujka 2021. Radi navedenog, tuženik pod 2. predlaže da se sukladno odredbi čl. 213. st. 1. toč. 1. u svezi sa odredbom čl. 12. ZPP-a ovaj postupak prekine do odluke Vrhovnog suda Republike Hrvatske o navedenom Prijedlogu tuženika radi dopuštenja revizije, a u slučaju da se ista dopusti, do odluke o toj Reviziji, a u slučaju da se i ona usvoji i pobijana Presuda Županijskog suda u Splitu posl. broj 22 GŽ R-483/2021-2 od 28. lipnja 2021. i/ili Presuda Općinskog suda u Splitu posl. broj Pr-544/2019 od 08. ožujka 2021. bude ukinuta, do pravomoćnog okončanja ponovljenog postupka povodom revizije. Tužitelj tužbom da potražuje naknade bruto plaće koje bi mu bile isplaćene u razdoblju od 19. 9. 2019. do 30. 09. 2021., da nije došlo do otkazivanja njegovog Ugovora o radu, pogrešno smatrajući da bi mu tuženici u slučaju da Sud utvrdi pravnu osnovu za takav zahtjev, trebali isplatiti naknadu bruto plaće na temelju njegovih platnih lista za razdoblje posljednjih 12 mjeseci prije donošenja Odluke o otkazu radi utvrđivanja prosječne stimulacije na plaću, isplaćene tužitelju u navedenom razdoblju. Naime, ukoliko se utvrdi da je postoji pravna osnova njegove tužbe za ovo potraživanje, tužitelju da pripada pravo na naknadu samo osnovne plaće, jer da on u

razdoblju kad nije radio nema pravo na stimulaciju na plaću, već samo pravo na osnovnu plaću (bez stimulacije). Stimulacija na plaću da pripada samo onom radniku koji radi i koji je zasluži svojim aktivnim radom prema usvojenim kriterijima kod poslodavca, a ne pripada radniku koji ne radi po inerciji. Također, da ne može se eventualni iznos stimulacije na plaću tužitelju u utuženom razdoblju utvrđivati na bazi prosječne stimulacije iz razdoblja posljednjih 12 mjeseci prije donošenja Odluke o otkazu radi utvrđivanja prosječne stimulacije na plaću, isplaćene tužitelju u navedenom razdoblju. Tužitelj da osim naknade bruto plaće koje bi mu bile isplaćene da nije došlo do nezakonitog otkazivanja njegovog Ugovora o radu, potražuje i druga primanja iz radnog odnosa koja da su ostali radnici tuženika pod 1. primili u razdoblju od 19. 9. 2019. do 30. 09. 2021. kada da je vraćen na rad kod tuženika pod 1., te u tom smislu potražuje i naknade koje je tuženik pod 1. u navedenom razdoblju isplatio svojim drugim radnicima, pa tako i sve neoporezive naknade koje je tuženik pod 1. isplaćivao ostalim radnicima, zatim naknadu za prijevoz na koje je tužitelj imao pravo da nije došlo do nezakonitog otkaza njegovog Ugovora o radu, koje da su isplaćene i drugim radnicima, naknade za prigodni godišnji dar za djecu i prigodne bonove u trgovačkim lancima isplaćene drugim radnicima tuženika pod 1. u navedenom razdoblju, te konačno i nadoknadu troškova sistematskih pregleda odnosno polica zdravstvenog osiguranja Agram life osiguranja d.d. za 2020. i 2021. godinu. Tuženik pod 2. da osporava pravnu osnovu za sve navedene naknade. Tužitelju da ni u kom slučaju ne pripada pravo na naknade koje potražuje a koje da su vezane upravo za faktično obavljanje rada kod tuženika pod 1. te dolazak na posao (naknade za prijevoz, naknade za topli obrok i sl.), jer tužitelj da u razdoblju od 19. 09. 2019. do 30. 09. 2021. nije radio kod tuženika pod 1., pa da nije niti imao takve troškove, pa da nema pravo tražiti niti nadoknadu tih nepostojećih troškova. Također, tužitelj da nema pravo na nadoknadu troškova sistematskih pregleda odnosno polica zdravstvenog osiguranja Agram life osiguranja d.d. za 2020. i 2021. godinu. Tuženik iz opreza prigovora i visini postavljenog tužbenog zahtjeva po svim pravnim osnovama. U slučaju da se na temelju izvedenih dokaza u postupku utvrdi postojanje pravne osnove za tužiteljevu tužbu i tužbeni zahtjev, Sud prilikom odlučivanja o visini tužbenog zahtjeva da treba uzeti u obzir da je tužitelj za vrijeme dok nije radio kod tuženika, u razdoblju od 19. 09. 2019., nakon što mu je 18. 09. 2019. odlukom o otkazu od 04. 07. 2019. prestao ugovor o radu i kada je odjavljen sa HZMO i HZZO na temelju te odluke tuženika pod 1., do 30. 09. 2021., jer da je tuženik pod 1. vratio tužitelja na rad na temelju pravomoćne sudske odluke dana 01. 10. 2021., da nije bio prijavljen kao nezaposlena osoba na Hrvatski zavod za zapošljavanje, već da je obavljao poslove za tuženika pod 7. Grad Trogir temeljem ugovora o djelu, pa za sve iznose koje je tužitelj primio u navedenom razdoblju po tom osnovu, kao i po eventualnim drugim osnovama, da treba umanjiti zatraženu naknadu plaće. Također, kao što je već navedeno, tuženik pod 1. je dana 23. 09. 2021. protiv Presude Županijskog suda u Splitu posl. broj 22 GŽ R-483/2021-2 od 28. lipnja 2021. i Presude Općinskog suda u Splitu posl. broj Pr-544/2019 od 08. ožujka 2021. podnio Vrhovnom sudu Republike Hrvatske Prijedlog radi dopuštenja revizije, o kojem da još uvijek nije odlučeno. Ako Prijedlog tuženika pod 1. za dopuštenje revizije bude usvojen i tuženiku pod 1. bude dopuštena revizija i ako kasnije bude usvojena njegova revizija, tužiteljeva tužba da će biti potpuno bespredmetna i u svakom slučaju neosnovana. Stoga, kako se u navedenom spisu Općinskog suda u Splitu posl. broj Pr-544/2019 povodom Prijedloga tuženika pod 1. radi dopuštenja revizije, odlučuje se o prethodnom pitanju za ovaj postupak, to tuženik pod 2. predlaže da se sukladno odredbi čl. 213. st. 1. toč. 1. u svezi sa odredbom čl. 12. ZPP-a ovaj

postupak prekine do odluke Vrhovnog suda Republike Hrvatske o navedenom Prijedlogu tuženika radi dopuštenja revizije, a u slučaju da se ista dopusti, do odluke o toj Reviziji, a u slučaju da se i ona usvoji i pobijana Presuda Županijskog suda u Splitu posl. broj 22 GŽ R-483/2021-2 od 28. lipnja 2021. i/ili Presuda Općinskog suda u Splitu posl. broj Pr-544/2019 od 08. ožujka 2021. bude ukinuta, do pravomoćnog okončanja ponovljenog postupka povodom revizije, jer da odluka suda u ovom postupku ovisi o prethodnom rješenju pitanja postoji li neko pravo ili pravni odnos (je li otkaz tužiteljevog ugovora o radu bio dopušten, te je li tužitelju prestao ugovor o radu na temelju odluke o otkazu) koje se rješava u postupku pred Općinskim sudom u Splitu posl. broj Pr544/2019, budući o tom pitanju Vrhovni sud Republike Hrvatske još nije donio odluku povodom Prijedloga tuženika pod 1. za dopuštenje revizije u tom drugom postupku, a radi se o prethodnom pitanju za ovaj postupak. Radi svega gore navedenog, tuženik pod 2. predlaže Sudu da tužiteljevu tužbu u odnosu na njega odbaci kao nedopuštenu odnosno da tužiteljev tužbeni zahtjev u odnosu na njega u cijelosti odbije kao neosnovan, te da Sud u svakom slučaju obveže tužitelja da tuženiku pod 2. naknadi troškove parničnog postupka sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama koje teku od presuđenja do isplate.

2.3. U svom odgovoru na tužbu tuženika ad 4) isti navodi kako se protivi tužbenom zahtjevu u cijelosti te predlaže tužbu odbaciti kao nedopuštenu, odnosno podredno tužbeni zahtjev odbiti u cijelosti kao neosnovan uz osudu tužitelja na plaćanje parničnog troška. Prvenstveno se ističe prigovor nedostatka pasivne legitimacije na strani ovog tuženika. Tuženici pod 2. do 8. su osnivači tuženika pod 1. što proizlazi iz čl. 2. Ugovora o osnivanju Agencije Eko-kaštelanski zaljev, no temeljem t. 1. 16. i 22. toga Ugovora za preuzete obveze prema trećima Agencija je ta koja odgovara cijelom svojom imovinom. Naime, tužitelj da nije dokazao da bi mu pripadalo pravo na bruto plaću za radno za radno mjesto savjetnika izvršnog direktora za traženo utuženo razdoblje, te se predlaže pribaviti podatak od tuženika pod I. je li unutar tog razdoblja došlo do ukidanja tog radnog mjesta. Također, tužitelj da nije dokazao da bi mu pripadalo pravo na stimulaciju, a svakako tužitelju da ne bi pripadale naknade vezane za faktično obavljanje rada kao što su naknade za prijevoz i za topli obrok. Ujedno se predlaže zatražiti od HZMO-a podatak je li tužitelju u utuženom razdoblju bio zaposlen kod drugog poslodavca, te od Porezne uprave podatak o primanjima unutar utuženog razdoblja.

2.4. U svom odgovoru na tužbu tuženika pod 1)- protutuženik (u daljnjem testu tuženik), navodi da je točno je da je presudom Općinskog suda u Splitu pod poslovnim brojem Pr-544/2019 od 08. ožujka 2021. godine utvrđena nedopuštenom i bez pravnog učinka Odluka o otkazu ugovora o radu s ponudom izmijenjenom ugovora od 04. srpnja 2019. godine klasa: 112-02/19-01/03, Urbroj: 2181-531-01/1-19-20 kojom da se tužitelju otkazuje ugovor o radu zaključen za radno mjesto Savjetnik izvršnog direktora klasa: 112-02/17-01/03, Urbroj: 2181-531-02/1-17-10 od 01. prosinca 2017. godine s tim da se istovremeno tužitelju nudilo sklapanje novog ugovora o radu na poslovima Stručnog suradnika za pravne poslove I u Odjelu za pravne i opće poslove uz rok od 8 dana od dana dostave Odluke za očitovanje, te je tom utvrđeno i da radni odnos tužitelja kod tuženika nije ni prestao. Točkom II. izreke citirane presude naloženo da je tuženiku da u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe vratiti tužitelja na rad radi obavljanja poslova i zadataka radnog mjesta Savjetnika izvršnog direktora sukladno ugovoru o radu na neodređeno vrijeme klasa: 112-02/17-01/03, Urbroj: 2181-531-02/1-17-10 od 01. prosinca 2017. godine. Točno da je i da je tuženik ad/1 dana 01. listopada 2021. godine vratio tužitelja na rad. Međutim, tužitelj da u tužbi ne navodi da se nije

vratio na radno mjesto Savjetnik izvršnog direktora koje da je u međuvremenu novom sistematizacijom radnih mjesta kod tuženika ad/1 ukinuto, već da je tužitelj dobrovoljno prihvatio da se vrati na rad na radno mjesto Stručnog suradnika za pravne poslove I u Odjelu za pravne i opće poslove. Dakle, radi se o istom radnom mjestu koje je tužitelj prethodno odbio, a koje da mu je bilo nuđeno upravo gore citiranom ponudom izmijenjenom ugovora od 04. srpnja 2019. godine klasa: 112-02/19-01/03, Urbroj: 2181-531-01/1-19-20. Tužitelj da je imao zakonsku mogućnost prihvatiti navedenu ponudu te istovremeno osporavati predmetnu odluku o otkazu, sve u smislu čl. 123. stavak 2. važećeg Zakona o radu. Tužitelj to da nije učinio već je predmetnu odluku odbio čime je dobrovoljno sebi pričinio štetu uskrativši si mogućnost da i dalje ostane u radnom odnosu kod tuženika za vrijeme trajanja sudskog postupka u kojem je pobijao predmetnu odluku o otkazu ugovora o radu s ponudom izmijenjenom ugovora od 04. srpnja 2019. godine. Time da je tužitelj sam dakle sebi uskratio financijska prava koja ovom tužbom sada traži i koja bi ga temeljem radnog odnosa (da ga je tada prihvatio) posljedično pripadala, a ovako se sam doveo u lošiji gospodarski, socijalni i profesionalni položaj. Posebno tuženik ad/1 ističe da plaća tužitelju na ponuđenom radnom mjestu da nije bila u značajnijoj mjeri niža. U konkretnom slučaju da ne postoji opravdana bojazan da tužitelj ne bi mogao naplatiti svoja eventualna potraživanja od tuženika pod 1) te da je obuhvaćanje preostalih tuženika potpuno suvišno. Tužitelj ničim da nije dokazao da egzistira opasnost da njegovo eventualno potraživanje prema tuženiku pod 1) može ostati nenaplaćeno te da nema uopće pravni interes da već sada postavlja novčane zahtjeve prema osnivačima tuženika pod 1) obzirom da isti posluje uredno, te da pravovremeno podmiruje sva potraživanja prema svojim radnicima i trećim osobama s kojima da je u obveznopravnom odnosu. Iako tužitelj da u tužbi navodi da traži „isplatu prava iz radnog odnosa“, jasno da je da po svojoj pravnoj prirodi tužiteljev tužbeni zahtjev predstavlja zahtjev s osnove naknade štete. Uostalom, on da može tražiti isplatu samo novčanih sredstava, a prava da se ne isplaćuju. U duhu navedenog, za navesti da je da je odredbom čl. 1045. st. 1. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine 35/05, 41/08, 125/11, 78/15) propisano da tko drugome prouzroči štetu, dužan je nadoknaditi je ako ne dokaže da je šteta nastala bez njegove krivnje. Odredbom čl. 1046. ZOO propisano da je šteta umanjenje nečije imovine (obična šteta), sprječavanje njezina povećanja (izmakla korist) i povreda prava osobnosti (neimovinska šteta). Tuženik da drži da u konkretnoj slučaju nisu kumulativno ostvarene pretpostavke za štetu te da šteta tužitelju nije pričinjena, posebno ne u intenzitetu koji se opisuje u tužbi. Tužitelj da treba iznijeti i potom dokazati sve činjenice koje bi ukazivale da je uistinu pretrpio štetu i u čemu bi se ista in concreto sastojala, a što u tužbi da nije na adekvatan način učinjeno. Zbog svega navedenog, tuženik ad/1 osporava tužitelju da bi imao pravo na nadoknadu s osnova naknade bruto plaće u utuženom razdoblju, a posebno da bi imao pravo na prosječni mjesečni iznos od čak 22.286,33 kuna. Osporava se potraživanje tužitelja i s osnova naknade za prijevoz u utuženom razdoblju obzirom da taj trošak faktično nije ni nastao, baš kao što da se osporava tužitelju i pravo na bilo kakvu stimulaciju u utuženom razdoblju da jer tužitelj u tom razdoblju kod tuženika nesporno nije ni radio. Tužitelj vrlo uopćeno da postavlja zahtjeve i po drugim osnovama pa tako generalno traži nadoknadu neoporezivih naknada koje da bi eventualno drugim radnicima bile isplaćivane u utuženom razdoblju kao i nadoknadu s osnova prigodnih bonova i sl. U ovom dijelu tužba i tužbeni zahtjev da nisu precizirani niti kao takvi podobni za raspravljanje. Konačno, tužitelj da traži nadoknadu troškova sistematskih pregleda, a nejasno je po kojoj zakonskoj ili drugoj osnovi smatra da na to ima pravo. Zbog svega

navedenog, tuženik pod 1) predlaže odbiti tužbeni zahtjev tužitelja, te istog obvezati na naknadu prouzročenog parničnog troška tuženiku. U odnosu na protutužbeni zahtjev tuženik pod 1) navodi da je s obzirom na donošenje Odluke o otkazu ugovora o radu s ponudom izmijenjenog ugovora od 04. srpnja 2019. godine klasa: 112-02/19-01/03, Urbroj: 2181-531-01/1-19-20 kojom da se tužitelju otkazuje ugovor o radu zaključen za radno mjesto Savjetnik izvršnog direktora klasa: 112-02/17-01/03, Urbroj: 2181-531-02/1-17-10 od 01. prosinca 2017. godine te činjenicu da tužitelj nije u tom trenutku prihvatio sklapanje novog ugovora o radu na poslovima Stručnog suradnika za pravne poslove I u Odjelu za pravne i opće poslove uz rok od 8 dana od dana dostave Odluke za očitovanje, radni odnos tužitelja kod tuženika da je protekom otkaznog roka prestao. Slijedom navedenog, dana 26. rujna 2019. godine tuženik ad/1 da je donio odluku o isplati otpremnine tužitelju, a predmetna Odluka da je donijeta sukladno odredbama čl. 69. Pravilnika o radu tuženika. Iz sadržaja citirane Odluke razvidno da je da je utvrđena otpremnina u visini od 1/3 mjesečne bruto plaće koju da je tužitelj kao radnik ostvario u posljednja tri mjeseca prije prestanka ugovora o radu za svaku navršenu godinu rada kod poslodavca. Radi se o iznosu od 70.379,49 kuna, a koji je tužitelju isplaćen dana 27. rujna 2019. godine. Dana 24. kolovoza 2021. godine tuženik ad/1 je zaprimio presudu Županijskog suda u Splitu, kao suda drugog stupnja, pod poslovnim brojem GŽ R-483/21 od 28. lipnja 2021. godine, a kojom da je prvostupanjska presuda Općinskog suda Split od dana 08. ožujka 2021. godine u predmetu poslovne oznake Pr-544/2019 potvrđena u cijelosti. Obzirom na navedeno, pravna osnova temeljem koje je tužitelju isplaćena otpremnina da je dakle time otpala. Odredbom čl. 1111. Zakona o obveznim odnosima propisano da je da kad dio imovine neke osobe na bilo koji način prijeđe u imovinu druge osobe, a taj prijelaz nema osnove u nekom pravnom poslu, odluci suda, odnosno druge nadležne vlasti ili zakonu, stjecatelj je dužan vratiti ga, odnosno ako to nije moguće, naknaditi vrijednosti postignute koristi. Stavkom 3. citiranog članka propisano je da obveza vraćanja, odnosno nadoknade vrijednosti, nastaje i kad se nešto primi s obzirom na osnovu koja se nije ostvarila ili koja je kasnije otpala.

2.5. U svom odgovoru na tužbu tuženika ad. 3) prije svega ističe prigovor promašene pasivne legitimacije, te predlaže u odnosu na njega odbaciti tužbu i tužbeni zahtjev. Tužitelj u tužbi navodi da su tuženici Ad II. do Ad VIII. osnivači tuženika Ad I, međutim na navedenu okolnost da ne dostavlja nikakav dokaz. Nadalje, tužitelj navodi kako sukladno čl. 59. Zakona o ustanovama osnivač ustanove solidarno i neograničeno odgovara za njene obveze, slijedom čega da smatra kako su tuženici Ad II do Ad VIII. pasivno legitimirani temeljem navedene odredbe, te tužitelju solidarno naknaditi plaću. Tuženik pod 3) ističe kako tužitelj neosnovano od tuženika pod 3) potražuje utuženi iznos po osnovi naknade plaće zbog nezakonitog otkaza, te kako odredba čl. 59. Zakona o ustanovama ne daje pravnu osnovu od tuženika pod 3) potraživati primanja po osnovi radnog odnosa. Ističe se kako u predmetnom postupku tužitelj utužuje potraživanja iz radnog odnosa, temeljem Zakona o radu. Tuženik pod 3) da nije poslodavac tužitelja, niti na tuženika pod 3) glasi pravomoćna presuda Općinskog suda u Splitu Pr-544/2019. slijedom čega ni u smislu odredbe čl. 59. Zakona o ustanovama ne može postojati pasivna legitimacija tuženika pod 3) i njegova obveza plaćanja utuženog iznosa. Osnivač ustanove sukladno čl. 59. Zakona o ustanovama odgovara za obveze ustanove kada da je ista obveza utvrđena. U konkretnom slučaju, obveza poslodavca Eko- kaštelanski zaljev, Ustanova Split, prema tužitelju da nije pravomoćno utvrđena, slijedom čega da ne može ni postojati obveza osnivača; dakle zahtjev tužitelja prema osnivačima je u konkretnom slučaju preuranjen. Obveza

osnivača eventualno bi postojala u situaciji kada bi pravomoćno presudom bila utvrđena obveza I-tuženika, te kada tužitelj svoje pravomoćno utvrđeno potraživanje ne bi mogao naplatiti od I-tuženika, međutim, u ovoj pravnoj situaciji, da se ponavlja, zahtjev prema II- VIII- tuženiku da je preuranjen i zato neosnovan, slijedom čega je u odnosu na Ad II- Ad VIII-tuženike potrebno odbaciti tužbu. Opreza radi tuženik pod 3) osporava osnovanost i visinu tužbenog zahtjeva, ističe kako tužitelj nije dostavio ugovor o radu i platne liste iz koje dokumentacije bi bila razvidna visina primanja tužitelja u tri mjeseca prije otkaza ugovora o radu. Predlaže se od HZMO-a, pribaviti podatak da li je tužitelj u utuženom periodu bio zaposlen kod drugog poslodavaca, te od Porezne uprave pribaviti podatak da li je utuženom razdoblju ostvarivao primanja po osnovi rada i u kojem iznosu. Shodno svemu navedenom, tuženik pod 3) predlaže da sud odbaci, a podredno odbije tužbeni zahtjev, uz naknadu prouzročenog parničnog troška.

2.6. U svom odgovoru na tužbu tuženika ad 5, osporava sve navode tužbe kao neosnovane te se protivi tužbi u cijelosti a prvenstveno ističe prigovor promašene pasivne legitimacije, ističući da tuženici ad 2 do 8, nisu niti mogu biti pasivno legitimirani i da ne odgovaraju za obveze tuženika ad 1. Stoga predlaže odbaciti tužbu kao nedopušteno a podredno odbiti kao neosnovanu.

2.7. U svom odgovoru na tužbu tuženika ad 7., usprotivio se tužbenom zahtjevu u cijelosti te istakao prigovor promašene pasivne legitimacije jer da tužitelj nije bio u radnom odnosu kod tuženika ad 7, te ujedno predložio da se pribave podaci od HZMO-a da li je tužitelj u tužbenom razdoblju bio zaposlen i koliki je iznos primao iz radnog odnosa.

3. U dokaznom postupku sud je pregledao priloženu dokumentaciju i to presudu ovog suda Pr-544/2019 od 08. ožujka 2021., dopis tužitelja od 28. rujna 2021., potvrdu o bruto plaći od 18. rujna 2019., statut agencije Eko Kaštelanski zaljev iz prosinca 2014., kao i izmjene i dopune statuta, Ugovor o osnivanju agencije Eko Kaštelanski zaljev iz siječnja 2021. kao i izmjene i dopune Ugovora, obračun plaće od 27. rujna 2019., Odluku tuženika ad 1) od 26. rujna 2019., karton zaposlenika za period lipnja 2019. do kolovoza 2019., Ugovor o djelu od 01. siječnja 2004., Potvrda HZMO-a od 19. prosinca 2022. (list spisa 316), platna dokumentacija tužitelja (list spisa 322-330), potvrda o visini dohotka i primitaka Porezne Uprave, Područnog ureda Split od 29. prosinca 2022. za utuženo razdoblje (list spisa 332-337), kao i od 22. ožujka 2023. (list spisa 353-358), potvrda Hrvatskog zavoda za zapošljavanje 30. prosinca 2022., potvrda o isplaćenom dohotku - porezna kartica tužitelja za 2022. godinu, nalaz i mišljenje vještaka za financije Darke Ceciće s prilogima uz vještvo, zatim dopunski nalaz i mišljenje vještakinje Darke Ceciće od 30. lipnja 2025., te izvadak iz sudskog registra od 04. rujna 2025. za tuženika ad 1).

4. Tužbeni zahtjev tužitelja je djelomično osnovan, protutužbeni zahtjev tuženika ad.1., nije osnovan. Punomoćnici stranaka popisali su parnični trošak.

5. Među strankama nije sporno da je pravomoćnom presudom ovog suda Pr-544/2019 od 08. ožujka 2021. utvrđena kao nedopuštena i bez pravnog učinka Odluka o otkazu ugovora o radu tužitelja na radnom mjestu savjetnika izvršnog direktora od 04. srpnja 2019., s ponudom izmijenjenog ugovora kod tuženika ad. 1, a temeljem koje odluke je tužitelj vraćen na rad dana 01. listopada 2021. godine. Također nije sporno da su tuženici od 2-8 osnivači tuženika ad. 1.

6. Kao sporno ostale su za raspraviti sve prigovore tužitelja i tuženika ad 1-8 i to:
- po svim pravnim osnovima i visini postavljenog tužbenog zahtjeva,

- promašene pasivne legitimacije u smislu da se u ovom slučaju ne može primijeniti čl. 59. Zakona o ustanovama, po kojem osnivači solidarno odgovaraju za obveze ustanove,

- je li sud treba uzeti u obzir da tužitelj za vrijeme dok nije radio kod tuženika u razdoblju od 19. rujna 2019. do 30. rujna 2021. (obzirom da je vraćen na rad 20. listopada 2021.) nije bio prijavljen kao osoba u Hrvatskom zavodu za zapošljavanje, te da je obavljao poslove za tuženika ad. 7 Grad Trogir temeljem ugovora o djelu, pa da sve iznose koje je tužitelj primio u navedenom razdoblju po tom osnovu kao i po drugim osnovama treba umanjiti za zatraženu naknadu plaće, kao i u slučaju da je i u tom razdoblju bio zaposlen kod drugog poslodavca,

- na nalaz i mišljenje vještakinje za financije u smislu da je tužiteljevo potraživanje uvećano za ne pripadajuće osnove, kao što su stimulacija, naknada za neiskorišteni godišnji odmor, dok isto nije umanjeno za prihode koje je tužitelj ostvarivao u utuženom razdoblju po drugim osnovama. Ujedno se prigovara i uračunavanju iznosa naknade za neiskorišteni godišnji odmor u izračunatu razliku, već da utvrđenu razliku treba umanjiti za iznos naknade za neiskorišteni godišnji odmor koji mu je isplaćen,

-zatražene isplate procesne kamate odnosno zabrana anatocizma, obzirom da je sukladno čl. 31 st. 1 Zakona o obveznim odnosima (Narodne Novine 25/05, 41/08, 125/11, 155/23, u daljnjem testu ZOO-a) zabranjen anatocizam (kamata na kamatu) zato što zakonska zatezna kamata na obračunatu kamatu ne može teći dok nije plaćena glavnica, obzirom da istovremeno ne može teći zakonska zatezna kamata na glavicu i zakonska zatezna kamata na obračunatu kamatu.

- zastare.

7. Prigovori tuženika ad.1. do.8., na potraživanje tužitelja po svim zatraženim osnovama istaknut paušalno je u cijelosti neosnovan. Tužitelju je pravomoćnom presudom ovog suda poslovni broj Pr-544/2019 utvrđena nedopuštena i bespravnog učinka Odluka o otkazu ugovora o radu tužitelja na radnom mjestu Savjetnika izvršnog direktora od 4. srpnja 2019. godine s ponudom izmijenjenog ugovora kod tuženika ad 1, te su pravni učinci ove presude tužitelja doveli u ravnopravni status kao da njegov radni odnos nije prestao sa svim pravima iz radnog odnosa kao da je radio. U sporu radi isplate naknade plaće i drugih primanja zbog nezakonitog otkaza ugovora o radu mjerodavna je odredba čl. 95. st. 3. Zakona o radu (Narodne novine br. 93/14, 127/17, 98/19, 151/22, 46/23 i 64/23- dalje ZR-a) prema kojoj radnik ima pravo na naknadu plaće za vrijeme prekida rada do koje je došlo krivnjom poslodavca ili uslijed drugih okolnosti za koje radnik nije odgovoran. Plaća u smislu odredbi Zakona o radu obuhvaća osnovnu plaću i dodatna primanja bilo koje vrste koje poslodavac izravno ili neizravno u novcu ili naravi na temelju ugovora o radu, kolektivnog ugovora, pravilnika o radu ili drugog propisa isplaćuje radniku za obavljeni rad. U tom smislu plaća obuhvaća sva primanja koja bi tužitelj imao odnosno primio da nije bilo prekida rada do kojeg je došlo krivnjom tuženika ad 1. Dakle, tužitelju uslijed nezakonito otkaza ugovora o radu prouzročenog krivnjom tuženika ad 1, pripada pravo na plaću i druga davanja iz radnog odnosa kao da je radio u tom razdoblju, što obuhvaća i stimulatívni dio plaće tim više što ga je tužitelj ostvarivao za cijelo vrijeme trajanja radnog odnosa kod tuženika ad 1, pa je za očekivati da bi ostvarivao i u periodu od 19. rujna 2019. do 30. rujna 2021. godine da nije došlo do nezakonitog otkaza.

8.Što se tiče prigovora promašene pasivne legitimacije u ovom sporu isti nije osnovan. Temeljem čl. 16. Ugovora o osnivanju tuženika ad. 1 kao i čl. 22. Statuta tuženika ad. 1., propisano je da tuženik ad. 1 odgovara za svoje obveze cijelom svojom imovinom ali je isto tako nesporno da i osnivači ustanove solidarno odgovaraju za njegove

obveze sukladno odredbi čl. 59. Zakona o ustanovama (Narodne Novine 127/19). Tužitelj osnovano ističe da je tuženik ad. 1 imao usvojen financijski plan do 31. prosinca 2023. te da postoji opravdana bojazan da nakon tog datuma neće moći naplatiti svoje potraživanje od tuženika, radi čega je osnovano i obuhvatio tuženika ad 2-8 kao solidarne dužnike temeljem čl. 59 Zakona o ustanovama. Naime, sama činjenica da su tijekom ovog postupka osnivači tuženika ad. 1, tuženici ad.2. do 8., dana 30. travnja 2025. donijeli Odluku o prestanku tuženika ad 1 i provođenju postupka likvidacije, što proizlazi iz izvotka iz sudskog registra od 4. rujna 2025., ukazuje na neosnovanost prigovora pasivne legitimacije kao i u insolventnost tuženika ad.1.

9. Nije osnovan ni prigovor da tužitelj, dok nije radio kod tuženika u razdoblju od 19. rujna 2019. do 30. rujna 2021., nije bio prijavljen kao nezaposlena osoba na Hrvatskom zavodu za zapošljavanje, te da je temeljem ugovora o djelu u navedenom razdoblju obavljao poslove za druge i primao određene isplate, stoga da bi mu trebalo zatraženo potraživanje umanjiti za isplate koje je dobivao temeljem zaključenih i isplaćenih ugovora o djelu. Naime, sukladno stavu Vrhovnog suda RH potraživanja po osnovu potraživanja naknade plaće zbog nezakonitog ugovora o radu ne umanjuje se za iznos koju je radnik ostvario kod treće osobe na temelju ugovora o djelu obzirom da sklapanjem autorskog ugovora ili ugovora o djelu namjera ugovornih stranaka nije bila da se izvršenjem ugovora steknu prava iz radnog odnosa, već je riječ o ugovoru o djelu, stoga se u smislu čl. 13 st. 2 ZOO-a ne smatra ugovorom o radu. Dakle, u konkretnom slučaju ugovor o djelu ne može se podvesti pod ugovor o radu jer isti nema obilježja ugovora o radu, a iz potvrde HZMO-a koja je priložena u spisu nedvojbeno je utvrđeno da tužitelj nakon prestanka osiguranja 18. rujna 2019. nije bio u radnom odnosu kod niti jednog drugog poslodavca. Isto tako, za cijelo razdoblje tužitelj je u evidenciji HZZO-a evidentiran kao nezaposlena osoba, dok na Hrvatskom zavodu za zapošljavanje se u razdoblju od 27. rujna 2019. do 31. listopada 2019. i od 26. srpnja 2000. do 18. rujna 2000. vodio kao nezaposlena osoba i nije primao novčanu naknadu u prethodnoj i tekućoj godini. Dakle, tužitelj se prestao voditi kao nezaposlen zaključno sa 21. listopada 2019. godine obzirom da je tada bio nesporno vijećnik Županijske skupštine SDŽ, a kada mu je mandat vijećnika istekao više se nije ni mogao prijaviti Hrvatskom zavodu za zapošljavanje, međutim iz podataka HZZO-a, i HZMO-a, nedvojbeno proizlazi da tužitelj u utuženom razdoblju nije bio zaposlen u radnom odnosu kod drugog poslodavca. Stoga sva primanja koja je tužitelj u utuženom razdoblju primao s osnova ugovora o djelu nije potrebno umanjiti za zatraženu naknadu plaće.

10. Na okolnost visine tužbenog zahtjeva ovaj sud je zatražio od tuženika svu predloženu financijsku dokumentaciju te je provedeno financijsko vještačenje po vještakinji za financije koja je izradila pisani nalaz i mišljenje. U svom nalazu od 7. veljače 2025. vještakinja Darka Ceciće navodi da je vještvo napravljeno sukladno rješenju ovog suda sve po tužbenom zahtjevu i podnesku tužitelja od 2. ožujka 2023. godine na temelju dokumentacije koja se nalazi u spisu i naknadno pribavljene dokumentacije od tuženika ad.1. Temeljem podataka i izračuna prikazanih u nalazu utvrdila je da bi tužitelj u utuženom razdoblju od 19. rujna 2019. do 6. listopada 2021. godine, u radnom odnosu kod tuženika ad. 1 ostvario slijedeća primanja:

- bruto plaću koja obuhvaća ugovorenu plaću, minuli rad i prosječnu stimulaciju u visini od sveukupno 540.874,28 kuna i koja preračunata u neto plaću iznosi ukupno 361.578,04 kuna (47.989,62 eura), sve kako je pojedinačno po mjesecima vidljivo iz stupaca 6 i 10 Tablice 2;

- neoporezive naknade na ime bonusa, prigodne nagrade, naknade za prijevoz, naknade za topli obrok, dara za djecu i dara u naravi od sveukupno 29.160,00 kuna (3.870,19 eura), sve kako je pojedinačno po datumima dospjeća vidljivo iz Tablice 3.

- na pojedinačno dospjele iznose obračunate su zakonske zatezne kamate do dana izrade ovog vještva pri čemu su uračunati isplaćeni iznosi otpremnine i naknade za neiskorišteni godišnji odmor od ukupno neto 84.375,20 kuna, kako je vidljivo u Tablici

- u konačnici, na dan izrade vještva 7. veljače 2025. godine tražbina tužitelja za utuženo razdoblje da bi iznosila: 47.989,62 eura (361.578,04 kuna) s osnove neto plaće i 1.377,63 eura zateznih kamata na taj iznos; 3.870,19 eura (29.160,00 kuna) s osnove neoporezivih primitaka i 1.083,83 eura zateznih kamata na taj iznos.

11. Tužitelj je podneskom od 27. veljače 2025., istakao da je suglasan s nalazom i mišljenjem vještakinje za financije Darke Ceciće, osim u dijelu u kojem vještak od obračunate zatezne kamate na oporezive primitke neto plaće oduzima iznos isplaćene naknade za neiskorišteni godišnji odmor za 2020. g. u iznosu od 13.995,71 kuna. Iskazano umanjeње da je protivno odredbama Zakona o radu jer da radniku koji u radnom odnosu u konkretnom slučaju tužitelju da je za 2020. godinu pripadao godišnji odmor u trajanju od 30 dana za vrijeme kojeg bi ostvarivao plaću za vrijeme korištenja godišnjeg odmora, a što mu je tuženik ad 1 onemogućio, stoga da mu pripada naknada za neiskorišteni godišnji odmor koja naknada da zamjenjuje dane za 2020. godinu kao i naknada plaće koju bi primao za vrijeme godišnjeg odmora slijedom čega da nije bilo zakonske osnove za umanjeње potraživanja tužitelja za iznos od 13.995,71 kunu.

12. Što se tiče prigovora tuženika ad 1-8 na nalaz i mišljenje sudske vještakinje Darke Ceciće, između ostalog prigovaraju da je neosnovano i netočno vještak izračunao iznos stimulacije za utuženo razdoblje kao i sam obračun stimulacije kao i visinu naknade za topli obrok. Ujedno se protive i preinačenom tužbenom zahtjevu tužitelja sukladno predmetnom vještvu smatrajući da je tužitelj u zastari. Isto tako osporava se predmetno vještvo kao nepotpuno iako se navodi da je matematički vještvo u redu zbog čega je ovaj sud sukladno istaknutim prigovorima tužitelja i tuženika odredio i provođenje dopunskog nalaza i mišljenja vještaka

13. U svom dopunskom nalazu i mišljenju od 30. lipnja 2025. vještakinja Darka Ceciće napravila je dvije verzije izračuna, po prigovorima tužitelja iz podneska od 26. veljače 2025. godine te prigovorima tuženika r.br. III iz podneska od 27. veljače 2025. godine koje su na ročištu prihvatili i tuženici pod r.br. I., II., VI. i VIII.

Na osnovu dopunskih izračuna prikazanih u nalazu utvrdila je da bi tužitelj u radnom odnosu kod tuženika ad. 1.) u utuženom razdoblju od 19. rujna 2019 do 6. listopada 2021. godine ostvario slijedeća primanja na koja su obračunate zakonske zatezne kamate do zaključno s danom izrade ovog vještva tj. 30. lipnja 2025. godine:

-u prvoj verziji po prigovorima tužitelja: 361.578,04 kuna/47.989,62 eura sveukupno na ime neto plaća i 34.366,87 kuna/4.561,26 eura zakonskih zateznih kamata preostalih nakon uračunavanja isplaćene otpremnine (104.746,36 kuna ZZK – 70.379,49 kuna otpremnine) po redoslijedu sukladno ZOO, a kako je vidljivo u Tablici 1.;

-3.420,00 kuna/453,92 eura za plaćene sistematske preglede i 959,11 kuna/127,30 eura zakonskih zateznih kamata, a kako je vidljivo u Tablici 2.;

-28.760,00 kuna/3.817,10 eura za neoporezive primitke i 8.736,29 kuna/1.159,57 eura zakonskih zateznih kamata, a kako je vidljivo u Tablici 6. ovog dopunskog nalaza i mišljenja;

U drugoj verziji po prigovorima tuženika: 155.278,56 kuna/20.608,99 eura sveukupno na ime razlike neto plaće preostale nakon isključenja stimulativnog dijela bruto plaće i

isključenja primitaka s osnove drugih dohodaka te obračuna zakonskih zateznih kamata uz uračunavanje isplaćene otpremnine i naknade za neiskorišteni godišnji odmor za 2020. godinu, a kako je vidljivo u Tablici 4.; 28.760,00 kuna/3.817,10 eura za neoporezive primitke i 8.736,29 kuna/1.159,57 eura zakonskih zateznih kamata, a kako je vidljivo u Tablici 6. ovog dopunskog nalaza i mišljenja.

14. Prigovor tužitelja na vještvo vještakinje Cević u odnosu umanjeње iznosa isplaćene naknade za neiskorišteni godišnji odmor za 2020. g. u iznosu od 13.995,71 kunu, nije osnovan. Vještakinja je utvrdila da izračunatu razliku bruto plaće tužitelja treba umanjiti za naknadu za neiskorišteni godišnji odmor u neto iznosu od 1.857,55 eura (13.995,71 kunu), jer mu je ista isplaćena 21. studenog 2024. temeljem presude Županijskog suda u Zagrebu od 01. listopada 2024., godine u predmetu u kojem je tužitelj na ime neiskorištenog godišnjeg odmora za 2020. godinu u trajanju 30 dana zatražio i dobio dosuđen bruto iznos od 2.957,90 eura zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje na taj iznos teku od 28. lipnja 2021. do isplate. Godišnji odmor za 2021. u trajanju od 30 dana nije uključen u izračun vještaka jer je isti u cijelosti iskorišten nakon što je tužitelj vraćen na rad u listopadu 2021. godine. Isto tako, vještakinja je u nalazu u tablici 4. i 5. izvršila obračun zateznih kamata na oporezive primitke – neto plaću i na neoporezive primitke u koje je između ostalog sukladno čl. 172. Zakona o obveznim odnosima u redoslijedu uračunavanja za neto iznose odbila i iznos isplaćene otpremnine od 70.379,49 kuna i naknade za neiskorišteni godišnji odmor u iznosu od 13.995,71 kunu, što je u skladu i sa izjavom o prijeboju tužitelja od 4. listopada 2021. kojom je prije pokretanja ovog postupka izjavio materijalno-pravni prijeboj dostavom izjave o prijeboju tuženiku ad . kao svom poslodavcu. Iako stranke u ovom postupku nisu istakle prigovor prijeboja, ali obzirom da je vještakinja u svom nalazu i mišljenju dospjeli isplaćeni iznos otpremnine odbila od dospjelih potraživanja tužitelja u nalazu i mišljenju vještaka za financije u kojem se dijelu tužitelj i tuženik ad 1, nisu usprotivili obzirom da se i sam tužitelj pozvao da je prije utuženja predložio prijeboj, ovaj sud je radi ekonomičnosti postupka to prihvatio, samim time ukazuje se neosnovanim protutužbeni zahtjev tuženika ad.1., za daljnju isplatu iznosa s osnove otpremnine od 70.379,49 kuna zajedno sa zakonskim zateznim kamatama po osnovi stjecanja bez snove.

15. Prigovori tuženika ad.1.do 8., na vještvo vještakinje Cević ovaj sud smatra neosnovanim te ovaj sud u cijelosti prihvaća vještvo vještakinje od 7. veljače 2025., kao vjerodostojno i izrađeno po pravilima struke. Dodatno je vještakinja u svom dopunskom vještvu od 30. lipnja 2025., otklonila prigovore o netočnom obračunu stimulacije i toplog obroka, te izvršila i dodatni obračun na prijedlog tuženika nakon isključenja stimulativnog dijela bruto plaće i isključenja primitaka s osnove drugih dohodaka te obračuna zakonskih zateznih kamata uz uračunavanje isplaćene otpremnine i naknade za neiskorišteni godišnji odmor za 2020. godinu. Tužitelj ima pravo na naknadu plaće sukladno odredbi čl. 95 st. 3 Zakona o radu i to na iznos prosječne plaće isplaćene u prethodna tri mjeseca prije donošenja odluke o otkazu ugovora o radu, a u naknadi plaće za vrijeme kada radnik nije radio zbog nedopuštenog otkaza treba priznati i stimulativni dio plaće ako je radnik pravo na stimulaciju redovito ostvarivao, što je nesporno, do donošenja odluke o otkazu i ako bi se po redovitom tijeku stvari s obzirom na njegov rad do otkaza (kvalitetu i kvantitetu rada i druge okolnosti o kojima ovisi pravo na stimulaciju) moglo pretpostaviti da bi to pravo ostvario i u razdoblju u kojem bez svoje krivnje nije radio, stoga tužitelja pripada pravo na isplatu stimulacije, a kako je već obrazloženo u toč. 7 ove presude. Međutim, osnovan je prigovor da se odbije naknade za neiskorišteni godišnji odmor u iznosu od

13.995,71 kunu, što je precizirano u nalazu i mišljenju u Tablicama 4. i 5. gdje je između ostalog vještakinja izvršila obračun zateznih kamata na oporezive primitke – neto plaću i na neoporezive primitke u koje je između ostalog sukladno čl. 172. Zakona o obveznim odnosima u redosljedu uračunavanja za neto iznose odbila i iznos isplaćene otpremnine od 70.379,49 kuna i naknade za neiskorišteni godišnji odmor u iznosu od 13.995,71 kunu, tako da umjesto iskazanih 96.034,31 kn, odnosno 12.745,94 eura, s osnova kamata (stupac 8) nakon odbitka primljene otpremnine i ne pripadajuće naknade za neiskorišteni godišnji odmor (stupac 9), tužitelju na ime nepodmirenih kamata pripada iznos od 1.547,44 eura sa mjesečnim kamatama za lipanj 2024., u iznosu od 859,92, listopad 2024. u iznosu od 380,25 i prosinac 2025., u iznosu od 307,27 eura, dok je za više zatražene zakonske zatezne kamate u iznosu od 11.207,50 eura, kako je to zatraženo u toč. II tužbenog zahtjeva valjalo odbiti kao neosnovane. Nadalje, obzirom da je ovaj sud stava, kako je već navedeno, da tužitelju ne pripada naknada za neiskorišteni godišnji odmor valjalo je umanjiti i zahtjev za isplatu kamate u iznosu od 4.561,26 eura, obzirom da one u sebi sadržavaju i kamate na ne pripadajuću naknadu za neiskorišteni godišnji odmor, te su mu priznate kamate sukladno obračunu vještakinje iz osnovnog vještva Tablica 4. (stupac 9) koje su izračunate bez naknade za neiskorišteni godišnji odmor. Stoga je za više zatražen iznos na ime zatezne kamate na oporezive primitke – neto plaću precizirane u toč. I. 2., za iznos od 3.013,82 eura tužbeni zahtjev valjalo odbiti kao neosnovan.

16. Tužitelju su na dosuđena potraživanja priznate i zatražene zatezne kamate uglavničene ovisno o dospelosti svakog pojedinog dospjelog potraživanja sukladno izračunu iz vještva vještakinje Ceciće, a sve temeljem čl. 29. ZOO-a. Međutim, osnovan je prigovor u odnosu na zatražene isplatu procesne kamate obzirom da je sukladno čl. 31 st. 1 ZOO-a zabranjen je anatocizam, odnosno kamate na kamatu. Zatezne kamate naime nastaju kao posljedica zakašnjenja u ispunjenju određene glavne novčane obveze i teku sve do njezina ispunjenja. Dok glavna obveza, glavni dug ne bude ispunjen, tj. ne bude plaćen, zatezne kamate su kao sporedna tražbina nedjeljiva od njega i cjelina su s glavnim dugom. Dakle, tek kada bude podmirena glavna novčana tražbina može se podnijeti zahtjev sudu radi ostvarivanja prava na tzv. procesne kamate, stoga je u tom dijelu tužbeni zahtjev valjalo odbiti kao neosnovan.

17. Prigovor zastare nije osnovan obzirom da je tužitelj precizirao tužbeni zahtjev sukladno vještvu temeljem istih činjeničnih i pravnih osnova te je samom tužbom od 13. listopada 2021., prekinut tijek zastare koja u radnim sporovima sukladno čl. 139 ZR-a iznosi pet godina, a u konkretnom slučaju zastara je započela teći prvog idućeg dana od pravomoćnosti presude kojom je odluka poslodavca o otkazu utvrđena nezakonitom odnosno od 29. lipnja 2021.

18. Tužbeni zahtjev tužitelja u dijelu kojim potražuje određenu dokumentaciju preciziranu u toč. III izreke ove presude valjalo je odbiti obzirom da je tuženik dostavio svu potrebnu financijsku dokumentaciju, a tužitelj nije dokazao da zatraženu dokumentaciju nije dostavio kao ni daljnji pravni interes da se tuženiku nalaže ponovno dostava iste.

19. Odluka o trošku temelji se na odredbi 154 st.2 i 155. Zakona o parničnom postupku („Narodne Novine „ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 96/08, 123/08), Tarifa o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika Tbr.7. („Narodne Novine“ broj: 87/93, 16/94, 111/96, 91/04, 37/05, 148/09, 142/10, 142/12), VPS 81.905,50 EUR, te popisu troška pun. tužitelja. Ovaj sud smatra da tužitelj u ovom postupku nije uspio razmjerno neznatnom dijelu zbog kojeg nisu nastali posebni troškovi, pa mu je priznati slijedeći parnični trošak: za sastav tužbe od 13. 10. 2021. godine 618 bodova,

za sastav podnesaka od 09. 11. 2021., 19. 11. 2021., 14. 12. 2021. godine i 20. 06. 2022. godine za svaki po 618 bodova. Za pristup na pripremnom ročište od 16. 11. 2022. i 9. ožujka 2026., godine – za svako po 50 bodova, za zastupanje na ročištima 08.12.2022., 19.10.2023. 30.11.2023., 23.04.2025., 16.10.2025., - za svako po 618 bodova, za sastav podnesaka od 28.02.2025, 8. kolovoza 2025., i 04. 09. 2025. godine – za svaki po 100 bodova, za sastav podneska od godine – 100 bodova, odnosno sveukupno 6.583 bodova (vrijednost jednog boda = 2 eura) što iznosi 13.166,00 eura + PDV 25%, i materijalni trošak vještačenja od 500,00 eura, dobije se obistinjeni trošak od 16.957,50 eura. Temeljem čl. 154. st.2. ZPP-a ovaj sud smatra da je tužitelj cijeneći osnov i visinu tužbenog zahtjeva uspio sa 90%, a tuženici ad.1. do 8., sa 10%. Kada se postotak kojim su tuženici uspjeli u parnici odbije od postotka kojim je tužitelj uspio u parnici, dobije se postotak od 80% u kojem je tužitelj uspio u ovoj parnici, u kom omjeru tužitelju je od priznatog parničnog troška obistinjen iznos od 13.566,00 eura.

Slijedom navedenog odlučeno je kao u izreci ove presude.

U Splitu, 28. svibnja 2026.

Sudac

Jelena Kvarantan Karuza

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove odluke može se izjaviti žalba Županijskom sudu u Splitu. Žalba se podnosi putem ovog suda u tri primjerka u roku od 8 dana od dana primitka pismenog otpravka iste.

Broj zapisa: **9-30888-ae93c**

Kontrolni broj: **0a75d-0e305-35e07**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.